

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Prosphonesis ad Virum Magnificum atque Ampliſimum
Dn. Ioh. Ulricum Fridium, Jure-Consultum, & Reipubl.
Argentorat. Consiliarium: Quem, cum Luctuosissimam
Fratris, Maximi quondam Viri, heu nunc ...**

Ledermann, Johann Kaspar

Argentorati, 1678

"Sic ergo infandi renovatas mente doloris [...]"

[urn:nbn:de:bsz:31-135365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-135365)

Sic ergo infandi renovatas mente doloris
 Cogimur attonitâ rursus memorare querelas;
 Quas tulit, ut primos fortis sentisset iniquæ
 Altera Fridiadum quondam, nunc sola superstes
 Gloria, sed gemino luctu circumdata, casus?
 Ipsius hæc surgunt de pectore namque querelæ,
 Ipsius hæc tristi luctu nimioque repressam

Vix tandem possunt suspiria solvere vocem:
 Nondum detonuit, nec adhuc discussa procella est,
 Quæ nostræ domui impendet. Pars maxima nostræ
 Non procul hinc adamata animæ, pars optima nuper
 (Atque simul flectu rorantia lumina tergit)
 Erepta est nobis. Animæ spes, altera pars jam
 Nos etiam linquit, (verum incrementa dolorum
 Hic arcent lachrymas) nostrum solamen, & omnis
 Qui posset casus nostros, nostrumque peremptæ
 Conjugis, ut gratos animus repetebat amores,
 Ah! desiderium variis relevare subinde, &
 Fallere blanditiis, mentemque reducere nostram
 Numinis ad mentem; frater dulcissimus orbos
 Nos linquit. Sic ergo suo, qui sanguine crudum
 Vulnus adhuc posset nostrum lenire, refrieto
 Lethalem lateri capulotenus abdidit enssem.

Hæcce equidem non inficior, dolor ipse quod ingens
 Fraternali imprimis feriat Sensu intima cordis.
 Acalios hic nempe ferit. Nec, flebile funus,
 Luctum communem Patriæ quisquis meminisset,
 Temperet à lachrymis: Quid cives Inclyte Fridi?
 Non fratrem, Patrem mage lamentantur, & hisce
 Significare suos contendunt sponte dolores:
 Si Tua cum nostris valuissent vota precesve,
 Et Tu Fratre Tuo, sed nos potiremur adempto
 Patre, & pro Patria viventi porro salute
 Perpetuas grates olim libare liceret;
 Non rerum hæc facies nobis præfaga futuri
 Tam truculenta foret; Tanti prudentia posthæc

Summa

Summa Viri certè valuisset sæpe juvare
Successus rerum nostros, & publica duræ
Detrimenta suo studio prævertere causæ.
Heu qualis jactura est hæc! heu pallida magno
Ægritudo Viro, sed tantæ tristior Urbi.

Multum ergo in nobis esset, solatia si qua
Nostra valere Tibi possent, animique dolorem
Demulcere Tuum, Tu qui fratrem, decus alium
Ipse decus Patriæ lugens, refricasque dolorem:
Si non Divini jamjam solaminis æqua
Portio de cœlis animo, velut aureus imber,
Instillata Tuo, pectus licet igne secundo
Tentatum & tostum mœrore, refrigeret unda
Melliflua verbi Numen testantis amicum.
Cujus ubi placito nutu semperque benigno
Dependere scias, etiam quæ forte parumper
Prospera, & adversis fatis profecta videntur;
Concipis æterni solaminis argumentum.
Ac ideo ne cede malis, sed fortior illa
Perfer, & ingentes animo quascunque virili
Ærumnas, & onus nunquam jactandum ab amante
Nec frustra impositum Domino, consuesce subire.
Ille etenim obsequium nostrum, fideique salubres
Exercet vires, & sic impellit ad usque
Tute triumphantis fias fortissimus Heros.
Tumque etiam tempestatis vehementior ira
Fracta repurgati cœli clarissima reddet
Tempora; nempe fragor quando quam maximus urget
Jamjam detonuit. Sed vero Vulnus utrumque
Qui lenire potest, lenit, crudoque medetur.
Tu modo Te Patriæ serva, quæ fratris acerba
Morte satis gravium fuerat perpeffa malorum.